

P.Z.H. – Hoyng 7-1

15 augustus 1948 speelden afgevaardigden van de firma Hoyng uit alle delen van het land een voetbalwedstrijd tegen Kon. Plateelbakkerij „Zuid-Holland” uit Gouda.

Nu heb ik zo dikwijls voetbalreportages door de radio gehoord, maar nog nooit een echte wedstrijd zien spelen, dus ik naar Gouda. Hiep, hiep, hoera-stemming bij het publiek op de tribune, waar het vrouwelijk element overheerste.

De blauwen (Hoyng) waren zich al aan het „inschieten”. De witten (P.Z.H.) kwamen keurig achter elkaar, allemaal stoere knapen. Fotograferen, handjesgeven, toespraak, een echte gulden de lucht in en toen begon het.

23 spelers

Een klein ventje zou de aftrap doen; hij kon haast niet wachten op het fluitsignaal. Het zouden twee elftallen zijn, dus ik aan het tellen: elf witten en twaalf blauwen.

Er klopte iets niet, dacht ik, maar al spoedig bleek, dat de twaalfde blauwe beslist weigerde de bal te trappen; hij floot alleen maar: dus was het de scheidsrechter.

De witten waren sterker, maar dat kwam natuurlijk door de ijzig-grote middenman. De blauwen probeerden maar over of langs hem te komen maar zo hoog konden zij niet trappen of de bal kwam boven op zijn knikker (was dat hoofd van ijzer?) en wilden zij langs hem heen spelen, dan stak hij een van zijn lange benen uit en weg was de bal. Eigenlijk oneerlijk, vond ik, want zo eentje telt voor drie.

In de kreuksels

Het enthousiasme was heerlijk; eenmaal ging er zelfs een speler van pure geestdrift; in de kreuksels, zoals dat genoemd werd, doch werd door hulp van trainers, masseurs en zelfs een „erg ingewijde” militair opgelapt; hij speelde weldra weer moedig verder.

Als kanarie vermomd

De scheidsrechter – na de rust als kanarie vermomd – liet, zeker denkend aan de groenteveiling, heel wat „kooltjes” doordraaien, dus die telden niet mee.

Hoe ziet zo’n man toch al die overtredingen?

Twee vendelzwaaiers

Over adviezen behoefde hij niet te klagen. Behalve twee vendelzwaaiers, werd hij nog bijgestaan door de bejaarde doelman van de blauwen. Zodra de witten kwamen aanzetten, stond hij machtig te gesticuleren met zijn handen, hopende, dat de scheidsrechter, hierdoor gewaarschuwd, door een fluitsignaal het spel zou onderbreken en het scoringbord in de enkele cijfers zou hebben . . .

Al met al heb ik mij dol geamuseerd. Na afloop werd in de „Bar” door de Directeur een prach-beker uitgereikt en ik vernam daar, dat de winnaars, die n.b. zelf hun beker hadden vervaardigd, al reeds de kast erbij hadden gefabriceerd om het pronkjuweel in te zetten.

Buitenstaander

Bron: Hoyng’s Contact (personeelsblad) met medewerking van D. Bode.

realisatie: C.Vermeulen augustus 2009